

## ОРІЄНТОВНА КОНТРОЛЬНА РОБОТА № 1

### ЧИ ЛЕГКО БУТИ ДОБРИМ

Хто хоч раз писав писанку, той знає, що то за радість. А хто ще не писав, а бодай у руках тримав, може про те здогадатися.

Лесик знає це давно. Перед Великоднем у їхній сім'ї писанки писали завжди. Всі писали: і бабця, й мама з татом, і Богданко з Марійкою. І Лесик — хоч він найменший — не відставав од них. Писанки його щораз кращали. Тож поглядаючи на чистеньке біле яйце, яке лежало перед ним на парті, Лесик вже уявляв, як він усіх у класі здивує. Проте його непокоїла одна думка. Бабця сказала йому, що написати до свята писанку — то ще не все. Великдень лиш тоді буде справжнім, як до нього приготуєшся душею, добрими ділами. До свята зосталося лиш кілька днів, а він ще як слід не приготувався. Та й де йому до Великодня набрати тих добрих справ? Він уже чемно казав «добридень» усім сусідам. І люб'язно відповідав, котра година. Бо мав тепер власного наручного годинника й розумівся на ньому. І для сусідського трирічного Павлика змайстрував паперового літачка. Але ж цього мало, так мало! Ну, та нічого, він ще щось придумає. А зараз от постарається і напише дуже гарну писанку.

Раптом Лесик глянув на Іринку. Вона сиділа поряд і, затамувавши подих, старанно виводила писачком по яечку.

— Гарно в тебе виходить, — сказав Лесик.

Іринка усміхнулася. Яюсь так сонячно, усім обличчям, ніби й не до Лесика, а сама до себе, до своєї першої писанки.

«Це я добре зробив», — подумав Лесик.

— Не забудь у ромбиках цяточки намалювати, — порадив він, — так гарніше буде.

— Угу, — кивнула Іринка.

«І це я добре зробив», — знов подумав Лесик.

— Іринко, ти рушника на стіл простели, щоб яєчко не розбилось.

Іринка обережно поклала на стіл писачка й, не відводячи погляду від своєї писанки, підсунула рушник ближче.

«То виявляється, робити добро не так і важко», — зрадів Лесик. І, втішений цією думкою, хотів був уже взятись до своєї писанки. Як же славно він її розпише!

...І тут Іринка гучно, на всю кімнату, чхнула, і щось глухо цокнуло об підлогу.

На підлозі розпливлася густа жовта пляма. А в ній наче застрягли шматки розписаної воском яєчної шкара-лупи. Лесик глянув на Іринку й побачив, що очі в неї повні сліз. Проте він не запропонував їй своє ще не почате яєчко, яке лежало на тарілочці.

«Бути добрим не завжди легко», — цієї миті зрозумів він. (379 слів)

*Оксана Кротюк*

### Познач правильну відповідь на запитання

- ❶ До якого свята готувався Лесик?  
А до Нового року  
Б до Великодня  
В до Різдва
- ❷ Яка традиція існувала в родині хлопчика?  
А дарувати подарунки  
Б ходити в гості  
В писати писанки
- ❸ Як бабуся радила підготуватися до свята?  
А бути охайним  
Б допомагати дорослим  
В робити добрі справи

- 4 Як Лесик допомагав Іринці?  
 А давав дівчинці поради  
 Б посміхався до неї  
 В не звертав на Іринку уваги
- 5 Що мав зробити Лесик, коли Іринка розбила своє яечко?  
 А пожаліти Іринку  
 Б розповісти про це вчителю  
 В віддати Іринці для писанки своє не почате яечко

### Виконай завдання

- 6 Знайди в тексті та запиши речення, що виражає основну думку твору.

- 7 Віднови вірш про те, яким треба бути в житті. З'єднай необхідні слова-рими з відповідними рядками.

Теплим словом вмій ...

Вчись завжди допомагати

І людині...

І старайся так прожити,

Щоб, як сонечко, ...!

І в душі завжди нести

Теплий промінь ...

співчувати

доброти

зігріти

світити

*Надія Красоткіна*

- 8 Склади та запиши «правила доброти» (5 речень).

---



---



---



---



---

## ОРІЄНТОВНА КОНТРОЛЬНА РОБОТА № 2

### СИНИЧКА І ГОРОБЕЦЬ

Скінчилося літо, ночі стали холодні, й ластівки відлетіли у вирій. У теплі краї. Зраділи горобці, що тепер легко буде захопити їхні гнізда, тільки їх не вистачало на всіх.

Чую, галас, крик: скубтись почали, аж пір'я летить. Один горобець був найбільш горластий, найбільш дзюбастий, усіх перемиг і захопив найкраще гніздо над моїм вікном. Радий, веселий: тепер буде куди сховатись від холоду. А надворі заходила зима. Почав уже й сніг летіти.

Горобець випурхне із гнізда, сяде на гілку, почистить носик об кору, покрутиться, повертиться — холодно, і назад у гніздо, а воно щільно зліплене, соломною і пір'ячком вистелене, ніякий тобі мороз не страшний. Тільки їсти нічого, горобець і бурчить:

— Скрізь, скрізь, скрізь зима:  
Ні тобі хлібця,  
Ні тобі кашки,  
Навіть мушки нема...

Прилетіла синичка. Жовта сорочка, чорна маніжка, наче тобі до театру зібралась, а надворі віхола, а надворі сніг, і, мабуть, вона задубіла, бо жалісно зацвірінкала. А мені вчувається, що вона просить горобця:

— Пусти погрітись!

Визирнув горобець із гнізда й байдуже відказує:

— Зроби собі так, як я, соломки наноси, пір'ячка постели та й грійся скільки хочеш.

— Наче ти носив, наче ти робив, це ж не твоє гніздечко, а ластів'яче.

Горобець тільки пхекнув:

— Ну то поспівай мені, тоді пущу. Тільки щоб тоненько.

А в синички був голосок, як волосок, витягла вперед голівку й зацвірінькала:

— Я по лісу літаю,  
Я по стежці стрибаю.  
Там десь мушку впіймаю  
І жучка не минаю,  
Цвінь-цвірінь!..

Прислухалась, аж горобець хропе на все гніздо. Заснув! Синичка з гілочки на гілочку — і в гніздо, і аж цвірінькнула на radoщах, що так тепло. Це почув горобець і прокинувся.

— Хто тут? — закричав.

— Це я — синичка!

— Мені й без тебе тут тісно, геть, геть!

І ну бити її крильцями.

Скавав, стрирав. До того розходився, до того розгнівався, що аж гніздо розвалив. Так і посипалось на сніг, а соломка й пір'ячко за вітром полетіли. Мало й горобець не гепнув на землю. Добре, що був близько бузок.

Сів на гілку й захникав:

— Скрізь, скрізь, скрізь зима,  
І хатки вже нема...

А синичка тільки цвірінькнула і полетіла. (333 слова)

*Петро Панч*

### Познач правильну відповідь на запитання

- ❶ До якого жанру належить прочитаний твір?  
А оповідання                      Б казка                      В легенда
- ❷ Які птахи відлетіли у вирій?  
А горобці                      Б ластівки                      В синички